

SAMODZIELNY (2) *ai*

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w samo-).

sgf A samodzielną (1). ♦ I samodzielną (1). ♦ [m N a. f G samodzielny. ♦ pl A subst samodzieln(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przymiotnik od „samodział” ‘tkanina domowej roboty’ (1) : ZapMaz III T 1/392v; [Item wyznał, iż ukradł we wsi suknię samodzielną i sprzedał ją za 8 groszy. KsięgaKrymKraK 1558 nr 36; [młyn] ma 3 koła mączne a czwarte foluszowe, gdzie sukna folują samodzielne. LustrMaz I 122].*

2. *Przez siebie, z swoich ciał utworzony (1) :*

Wyrażenie: »samodzielną robotą« (1): Vcz fię od wężow/ ktorzy w kráiu głodnym/ Czuiąc o wyfpie y o brzegu płodnym/ Wnet sámodzielną komięę robotą/ Z fiebie vplotą KlonFlis E2.

*[*** Dubium: Tam też jako [jęt K; jest jęt P] ksiądz Łazarz blisko kościoła jednego Matki Bożej, imieniem Samodrzeze [Samedrzeze K; Samodzielny C] PamJancz 40.]*

KW, (LWil)